

Haase Saksan kaksimielisestä politiikasta

Ote Saksan itsenäisen sosialidemokraattisen puolueen päätoimitsijan
tov. Huugo Haasen puheesta Saksan valtiopäivien
suurvaliokunnassa

(SÄKENIEN SUOMENNOS)

(True translation filed with the post-
master at Fitchburg, Mass., as required by
the act of Oct. 6, 1917.

Saksan valtiopäivien valiokun-
nista on tärkein n. s. suurvalio-
kunta. Siellä käsitellään tär-
keitä, salaisia asioita. Suurva-
liokunnan istunnot ovat salaisia.
Hyvin vähän niistä annetaan tie-
toja maailmalle. Silloin tällöin
niistä kuitenkin saadaan yhtä ja
toista selville. Etenkin Saksan
n. s. vähemmistösocialistien pää-
äänenkannattaja "L e i p z i g e r
V o l k s z e i t u n g" sensuurin u-
hallakin joskus onnistuu näistä
istunnoista tekemään selkoa.

Joku aika sitten oli tällä suur-
valiokunnalla tärkeä istunto, jos-
sa käsiteltiin Saksan diplomatiaa.
Tällöin piti n. s. vähemmistöso-
cialistien johtomies, tov. Huugo
Haase puheen, paljastaen Saksan
hallituksen salaisia vehkeilyjä.
Puheessaan Haase m. m. paljasti
erään salaisen asiakirjan, joka
jollakin tavoin oli joutunut ve-
nälaisten käsiin ja venäläiset to-
verit sen julkaisivat "Kijevskaja
Mysel" lehdessä. Leipziger
Volkszeitung selostaa tov. Haase-
sen suurmerkityksellistä puhetta
Brest-Litovskin rauhanneuvot-
telujen johdosta seuraavasti:

"Meitä on jossain määrin pyy-
detty toimimaan vapauttajina sa-
moinkuin järjestyksen säilyttäji-
nä. Nyt meidän hallituksemme
antaa kansojen itsemääräämisoi-
keudelle sellaisen tulkinnan, mi-
kä on tämän käsitteen irvikuva.
Jo Kerenskin vallan aikana Ve-

näjä sai yleisen, yhtäläisen, sa-
laisen ja suoranaisen äänioikeu-
den, ja Kuurinmaa, Liivinmaa ja
Puola ovat edelleenkin Venäjän
osia, joten tämä äänioikeus kos-
kee myöskin niitä. Mutta kui-
tenkin niinkauan kuin vallotetuil-
la alueilla on vieraan maan jouk-
koja, on niiden väestöjen mahdo-
tonta toteuttaa vapaata itsemää-
räämis-oikeutta. Nyt väitetään,
että Liettuassa on lainlaadinnal-
linen laitos, jonka muodostavat
kaikki hallitsevat piirit; mutta
Grodnon, Kovnon ja Vilnan puo-
lalaiset ja juutalaiset eivät otta-
neet osaa vaaleihin, sillä niin
kauan kuin sotilasvalta on ole-
massa ei vastustusryhmä voi va-
paasti toimia. Sentähden täy-
tyy sotajoukot ennen poistaa,
ennenkuin vaalit toimitetaan;
missään muussa tapauksessa ei
kansan toiveen ilmaisu voi olla
vapaa. Ulkomaaministeri (von
Kuehlman) tosin kyllä esitti jon-
kinlaisen yleisäänestysesityksen,
mutta hän ei luvannut, että en-
nen yleisäänestystä sotajoukot
poistettaisiin. Sanomalehtimie-
hille varatussa neuvotteluko-
uoksessa annettiin ymmärtää,
että itsemääräämis-oikeutta tul-
laan noudattamaan vain sikäli
kuin se edistää vallotettujen alu-
eiden erottamista Venäjältä. Tä-
mä epäluulo saa vahviketta vielä
siitä, että von Tirpitz selittää
keskustelunsa valtiokanslerin
kanssa häntä täydellisesti tyy-
dyttäneen Itäistä aluetta koske-
viin suunnitelmiin nähden. Täs-

sä meidän täytyy kysyä: mikä oli tämän keskustelun sisältönä?

Minä sain tänään asiakirjan, joka on julaistu Kijevska Myselessä, ja joka epäilemättä pian on koko maailman tiedossa. Koska herra von Kuehlman tänään on selittänyt, että kaikki kolme keisarillista kansleria ovat yhtämieltä meidän Itää koskevan politiikkamme johdosta, niin minä kysyn häneltä: onko tämä asiakirja, jonka Saksan ent. keisarillinen kansleri Michaelis on lähettänyt Itävallan hallitukselle, todenperäinen? Tämä asiakirja kuuluu osaksi seuraavasti:

“Saksan kaiken toiminnan syyinä on maa-alueiden puute, sekä kaupan laajentamiseen että siirtolaistuttamiseen tarpeellisen maan puute. Saksan pitää ratkaista kaksi kysymystä: merien vapaus ja tien avaaminen itä-eteleään. Kumpainenkin kysymys voidaan ratkaista vain sillä, että Englanti murskataan. Meidän tarkotuksenamme on Saksan pysyväisesti turvaaminen keski-Euroopassa ja sen alueiden laajentaminen. Vallotettujen alueiden täytyy tulla saksalaiseksi. Jotta uudet valtaukset todella koituisivat tulostatuottaviksi, täytyy ehdottomasti edistää siirtolaisuutta... Me tarvitsemme uusia maa-alueita, mutta vain yllämainituilla ehdoilla, ja me hylkäämme kaikenkaltaisen sivistyspolitiikan vallotettuihin kansallisuuksiin nähden. Vaikkakin meillä on riittävästi tilaa kotonakin sisäiseen siirtolaisuuteen, niin tätä ei kuitenkaan oteta vakavalta kannalta, koska valtakunnan rajojen laajentaminen paremmin vastaa tätä tarkotusta... Ei kukaan, joka tietää tämän sodan merkityksen, voi epäillä, kaikista kohtuullisuus-

vaatimuksista huolimatta, etteikö ole välttämätöntä laajentaa valtakuntamme rajoja, ja välttämätöntä anastaa maakuntia, maksakoon se mitä tahansa, siirtolaisuudelle, mikä ei joutuisi merivallan vaikutuksen alaiseksi... Me emme voi murskata Venäjää, koskemme ole siinä asemassa, että voisimme tunkeutua sen sisäosiin. Me voimme kuitenkin huomattavasti heikentää sitä erottamalla siitä sen raja-maakuntia. Itämeren maakunnat ja Ukrainan. Tässä on se syy, miksi Saksa on poliittisesti, diplomaattisesti ja sotilaallisesti kiintynyt Marmora-mereen. Tässä on myöskin syy meidän etenemiseemme Itämeren maakunnissa... Kierällä politiikalla Itämeren maakunnat voidaan helposti saksalaistuttaa. Niihin täytyy saada saksalainen väestö, ja ne ovat kykeneviä vastaanottamaan kaksinkertaisesti nykyisen asukasmääränsä. Tämän takia ne täytyy vallottaa... Me haamme Ukrainan itsenäisyyttä; jos mahdollista, sen täytyy saada sellaiset rajat, että se voi helposti puolustautua Venäjää vastaan, ja meidän täytyy anastaa Itämeren maakunnat. Saksan ja Puolan välisen rajan täytyy siis kärsiä suuria muutoksia. Vironmaa ja Liivinmaa tulevat täysin turvallisiksi kun linnotetaan Narvan ja Peipis-jokien oikeanpuoleiset rannat. Edelleen, nyt Venäjän hallussa olevat järvet täytyy saada suljetuksi rajojen sisäpuolelle... Dägön ja Öselin saaret täytyvät tulla saksalaisiksi, jotta Riian lahtea voidaan puolustaa äkkinaisilta merihyökkäyksiltä...”

“Minä vaadin hallitusta antamaan lausunnon tämän asiakirjan johdosta. Kuurinmaan La-

dersratin (maapäivien) puheenjohtaja on myöskin antanut samallaisia lausuntoja kuin mitä tuo asiakirja sisältää; hän myöskin vaatii täydellistä raakaa saksalaistuttamispolitiikkaa, ja päiväpäivältä into-saksalaiset lehdet huutavat samaan äänilajiin. Herra von Kuehlman on selittänyt, että meidän Itää koskevaan politiikkaamme nähden vallitsee täydellinen yksimielisyys ylemmän sotahallinnon ja siviilihallinnon välillä. Tämä selitys on erittäin salaperäinen. Kumpiko on antanut periksi? Se tietenkin on tunnettua, mitä tarkoituksia ylin sotahallinto ajaa; mutta valtakunnan hallitsijat salaavat tarkotusperänsä."

Huomautettuaan, että herra Erzberger (keskust. johtomies), vaikkakin rehellisesti on halukas sallimaan yleisäänestyksen toimeenpanon Itämeren maakunnissa, uskoo yleisäänestyksen tuloksen johtavan siihen, että ne yhdistyvät Saksaan. Haase luki otteita eräästä julistuksesta, jonka lättiläiset sosialistit olivat antaneet viime marraskuussa, mikä julistus osotti päinvastaista, ja Haase lisäsi, että hänen omasta mielestään, vaikkakin väestö ilmottautuisi suosivansa Saksaa, se ei kuitenkaan koituisi Saksan eduksi, koska senjälkeen alkaisi saksalaistuttamiskausi, mikä synnyttäisi sellaisen asiantilan mikä myrkyttäisi koko Saksan kotimaapolitiikkaa! Puolaan nähden Haase huomautti, että on jo yli vuosi kun Saksan ja Itävallan keisarit antoivat julistuksensa, mutta että vielääkään hallitus ei ole sanonut mitä tästä maasta tulee, ja samalla ylä-Schleesian hiiliparoonien vaatimusta Puolan hiilialueiden anastamisesta ei ole evätty.

Ja entäs sitten läntinen alue?, jatkoi tov. Haase. Yllämainitussa asiakirjassa kosketeltiin läntistä aluetta seuraavasti:

"Vaatimus saada Ranskan alueita johtuu täydellisesti siitä tarpeesta, että tulevaisuudessa valtakunta taataan tuon tasavallan hyökkäyksiltä... Wassgauissa rajalinja, joka läpäisee vuoriston, täytyy parantaa siten, että anastetaan erinäisiä laaksoja, ettei tulevaisuudessa saksalaisia rajajoukkoja voida ampua Ranskan alueelta. Ranskaa täytyy heikentää siten, että rajaamme laajennetaan lännellä, Briey ja kaistale Luxemburgin länsipuolella täytyy ottaa meidän haltuun. Brieyn merkitys sekä sotilaalliselta että taloudelliselta näkökannalta katsoen selviää siitä tosiasiasta, että sieltä voidaan saada 16,000,000 tonnia rautamalmia. Taataksemme itsellemme rauta-alueen ja Saksan ja Luxemburgin alueet, Logwyn täytyy joutua meidän haltuun. Ranskan täytyy maksaa korvausta luovuttamalla osan Hennegaun, Brabantin ja Luxemburgin maakuntia."

"Samallaisia vaatimuksia", jatkoi tov. Haase, "esiintyy joka päivä intosaksalaisissa lehdissä. Kansleri on nyt selittänyt, että Ranskan alueiden pakollinen anastaminen ei sisälly meidän politiikkaamme; mutta minkälaista tulkintaa annetaan nykyään "ei pakolliselle anastukselle"? Herra Erzberger myöskin vaatii selvää lausuntoa Belgiaan nähden. Keisarillinen kansleri ei ole koskaan sitä antanut; tähän hetkeen mennessä hän ei ole kertaakaan ilmottanut kannattavansa Belgian taloudellista, sotilaallista ja poliittista itsenäisyyttä. Englannin ministeri Asquith

on useita kertoja pyytänyt tietoja tästä asiasta. Hän ei ole saanut mitään vastausta. Jos Saksan hallitus julistautuisi suosivansa Belgian täydellistä itsenäisyyttä ja maa-alueellista loukkaamattomuutta, niin rauhanliike voimistuisi suuresti Englannissa siellä olevien tovereittemme kautta. Saksan fleemiläispolitiikka on myöskin kaksimielistä. Flanderin neuvosto, joka ha-

luaa Saksaan liittymistä, ei edusta koko väestönä. Sodan alkuun saakka kaikilla Belgiassa olevilla fleemiläisillä oli täydelliset poliittiset oikeudet ja vapaa äänioikeus. He muodostavat enemmistön maassa; siitä huolimatta he eivät koskaan vaatineet eristymistä Belgiasta. Kuten näemme, on Saksan politiikka kaksimielistä kaikkialla."

